

Jernej je slišal, da sta lopova izpila vino in z glasnim smejanjem se poslovila od Hozeja.

Minolo je nekaj časa. V gostilni je bilo vedno bolj tiho. Nakrat so se odprle duri v spalnico in Monika je prišla s svetilnico v roki. Ko je pogledala okrog, vidi Jerneja sedečega na postelji in tako zamišljenega, da njenega prihoda niti opazil ni.

Takoj je stopila k njemu, posvetila mu v obraz, potem se pa umaknila.

— Sveta Mati Božja! Jernej, kaj ti je pa? Kako si bled! Kaj se je zgodilo?

Mladenič je dal roko na čelo, prizadevajoč si zbrati svoje misli.

— O, Monika! Kaj sem slišal?

— Povej, Jernej, kaj tacega.

— Ne, to ni za te! Govoriti moram s tvojim očetom Hozejem... ž njim samim.

— Z očetom?

— Da, da, ž njim! Pomiri se, Monika, vse se dobro izteče. Pokliči očeta!

Sprva moram govoriti z očetom tvojim. Prisezam pri svoji Materi Božji, da se stvar tiče naju obeh in goljufanega, okradenega mojega brata Krištofa.

— No pojdi po očeta!

Bilo je okolu polnoči, ko sta se Alonz in Sanho sešla, kakor sta se bila dogovorila pri gostilnici, da izvršita svoj namen.

Kakor je kazalo, bile so že pogašene vse svetilnice v gostilnici. Lopova sta pa vendar pazljivo ogledala vsako okno. Vspeh ogledovanja ju je zadovoljil in šla sta k zaprtim vratom. Sanho je podstavil hrbet in Alonz je nakrat skočil na njegove rame in od tod na vrata in se spustil na dvorišče. Čez nekaj minut se vrata tiho odpro in Sanho zgine notri. Ko sta bila na dvorišču, sta lopova nekaj minut poslušala, .. Ničesa se ni slišalo, ničesa premaknilo! Samo nočni veter je šumljal z vejami vrtnih dreves, in iz daljave je prihajal neutihajoči hrup življenja velicega mesta. Sanho in Alonz sta previdno šla dalje. Dobro poznajoč hišo, je Alonz peljal svojega tovariša k zadnjim vratom, ki so peljale z dvorišča v kuhinjo, brez hrupa jih je odprl in oba sta izginila v hišo.

Ta trenutek stopila je iz pod drevesa temna postava in tiho zažvižgala. Na žvižg so kakor iz tal izrasli še drugi ljudje in tiho šli k vratom. Jeden neznanec je previdno poslušal lahko pokanje v hiši, potem je odprl nezaklenene duri in dal znamenje svojim tovarišem, naj gredo za njim.

V tem sta tatova že bila v gostilni. Alonz je izvlekel tatinsko svetilnico in posvetil po sobi. Ko se je prepričal, da je vse tiho, je v samih nogovicah šel k mizi, v kateri je bil denar. Z vajeno roko je zasadil ostri kinždal v predalnik, v katerem je bilo dnevno skupilo. Klinja se je globoko zasadila v spranjo, ki si jo komaj zapazil, zaslišal se je lahek pok

in... močne roke so prijele za roke in za rame tatu.

— Zaklinjam se pri Materi Božji, v naših rokah je! — razlegalo se je nad Alonzom, ki je v strahu pal na kolena. Nakrat je Alonz skočil kvišku in obupno si prizadeval izviti iz pesti, v katere je tako nepričakovano prišel. Zastonj!

— Udajta se lopova!... Našli smo vaju pri tatvini! — nadaljeval je ravno ta glas.

— Kdo si? je predrzno zaklical Alonz in še nadalje skušal izviti se iz rok, ki so ga držale.

— Gospodar sem te gostilne, katero ste se namenili oropati, Peter iz La Roka.

Alonz je nehal braniti se in uprl oči v moža, ki je govoril:

— Ti?... Ti?... A, kje je Hoze?

— Spremljal je svojega zeta Jerneja Kolumba in svojo hčer v Anglijo, da bode ondi mirno živel do smrti.

— Pogine naj slepar! — zakričal je goljufani mornar.

— Ne, on ni slepar, a vidva sta lopova. Pa kaj se bomo tako dolgo razgovarjali? Zvežite ga bratci! Jutri zjutraj ga izročim sodišču; tam naj bode se pokoril za tatvino, za smrt Silve in za napad na Kabralja.

(Dalje sledi.)

Novice.

Deželni zbor kranjski.

(Konec.)

Posl. dr. Papež poroča o subvenciji za zgradbo lokalne železnice iz Kranja v Trzič in predlaga: 1.) Deželni zbor se opetoveno izreče za zgradbo lokalne železnice in Kranja v Trzič in se zavezuje razven v svoji seji dne 13. februarja 1804. l. obljubljene suvencije 50 000 gld. dati še drugih 25 000 gld. toraj skupaj 75 000 gld. na ta način, da se bo prevzelo za to svoto glavinskih delnic al pari s tem pogojem, da se stroški za zgradbo in za premetna sredstva pokrijejo z deželnim prispevkom in s prispevki udeležencev, kakor tudi z državno dovolitvijo nekoliko vsakoletnega čistega doneska v svrhu zagotovila obrestovanja in razložitve za dobavo glavnice najetega prioritetnega posojila, ter da se deželi davoli primeren upliv pri obravnavah o pogojih za koncensijo in pri sklepanju prometa pogobe. 2.) Ta deželni donesek v znesku 75 000 gl. izplačati je iz železniškega zaklada, ki se nabira vsled deželnozborskęga sklepa z dne 25. novembra 1890 l. takrat, kadar bo zagotovljena zgradba lokalne železnice iz Kranja v Trzič. Glavinske delnice združiti se imajo potem z železničnim zakladom.

Posl. Kalan predlaga, da bi se zgradba nove ceste iz Trziča skozi Kovor v Podnart z ozirom na nameravano železnico ustavila, ker cesta ne bi imela pomena. Posl. baron Schwegel se pridružuje temu mnenju. Posl. Globočnik našteva velike koristi, katere bo imela železnica tudi za Kranj in priporoča predlog. Predlog finančnega odseka se sprejme in tudi Posl. Kalana dostavni predlog. Posl. dr. Schaffer poroča o prošnji mestnega magistrata ljubljanskega, da sme za zgradbo topničarske vojašnice najeti posojilo do najvišjega zneska 400.000 gld. Poročevalec predlaga, da naj se prošnji ugodi. Zbor temu pritrdi. — Posl. Povše poroča o samo-

stalnem predlogu posl. Ivana Hribarja o dogradnji ceste od Spod. Bernika do Vodice in predlaga: 1. Dež. odboru se naroča, da vse potrebne predloge pripravi, da se cesta od Spod. Bernika do Vodice v prihodnjem rednem zasedanju dež. zbora ustavi mej okrajne ceste; 2. dež. odbora se pooblašča, izplačati 500 gld.; da se cesta dodela. Posl. Hribar predlaga, da naj se ta znesek izplača okrajnemu cestnemu odboru kranjskemu. Odsekov predlog in Hribarjev dostavek se sprejmeta. — Posl. dr. Papež poroča o prošnji paznikov prisilne delavnice za zgradbo še edne pazniške hiše in predlaga, naj se dež. odbor pooblasti zgraditi tako hišo z 8 stanovanji za trošek 8000 gld. — Sprejeto. — Posl. dr. Žitnik poroča o prošnji Jakobine Lukesch, vdove okrožnega zdravnika v Grosupljem za dovolitev pokojnine in vzgojnih doneskov in predlaga, da naj se dovoli miloščine 200 gld. na leto in 100 gld. vzgojnine. — Posl. Povše poroča o prošnji podobčine Vodice za podporo občinske poti od Vodice do Rupnika in predlaga, naj se dovoli 500 gld., ki se izplačajo l. 1897. — Zbor pritrdi predlogu. — Posl. dr. Žitnik poroča o prošnji Engelberta Bussbach-a, bivšega okrožnega zdravnika v Cirknici za dovpokojnine in predlaga, da naj se prošnji ne ugodí. — Se sprejme. — Posl. baron Schwegel poroča o prošnji Josipine Preinič, vdove deželnega blazniškega zdravnika, za dovolitev vzgojnih doneskov in predlaga, da naj se dovoli po 50 gld. tri leta. — Sprejeto. — Isti poslanec poroča o prošnji Marije Freyer, vdove muzejskega kustosa za miloščino in predlaga, da naj se dovoli za tri leta po 50 gld. — Sprejeto. — Posl. Murnik poroča v prošnji rektorata c. kr. Karol Francovega vseučilišča v Gradeu za podporo za prosto omizje in predlaga, naj deželni odbor to prošnjo predloži v prihodnjem zasedanju. — Sprejeto. — Posl. Povše poroča o prošnji prebivalcev vasij Spod. Turjak, Ščurke in Želimpljice za podporo v svrhu poglobljenja potoka Želimpljice in predlaga naj se prošnja odstopi deželnemu odboru, da stvar preišče in potem stavi svoje predloge. — Sprejeto. — Posl. Murnik poroča o prošnji Marije Ivanc, prednice ubogih šolskih sestra v Šmihelu pri Novem mestu za nagradbo in predlaga naj se dovoli za l. 1896 in 1897 za dve učiteljici po 200 gld. in za učiteljico ročnih del po 100 gld. — Sprejeto. — Isti poslanec poroča o prošnji Andreja Klemenca, posestnika v Planini pri Logatcu, za podporo, ker mu je poginilo več govedí. Prošnja se odstopi deželnemu odboru v rešitev. Posl. Modic je priporočal, da naj se prositelju nakloni znatna podpora. — Posl. Kalan poroča o prošnji učiteljske vdove Ane Novak za podporo in predlaga, naj se odstopi deželnemu odboru, čemur zbor pritrdi. — Poslanec dr. Papež poroča o prošnji vasi Plavški Rovt nad Jesenicami za podporo za napravo nove občinske poti. Prošnja, katero je priporočal posl. Ažman, se izroči deželnemu odboru v rešitev. — Posl. dr. Majaron stavi nujni samostojni predlog glede imunitete poslancev: „Ker je glasom ukaznega lista c. kr. justičnega ministerstva z dne 4. julija 1896 (XII. letnik XIII. kos) c. kr. najvišji sodni in kasacijski dvor na vprašanje c. kr. justičnega mnenja oddal mnenje, da je pripuščeno po smislu § a 153. kaz. pr. reda presoji zaslišujočega sodnika v vsakem posameznem slučaju ali član državnega zbora ali pa deželnih zborov, če je zaslišan kot priča v kazenskem postopanju proti tretjim osebam, ima pravico, ne odgovarjati na vprašanja, s katerimi se hočejo poizvedeti viri ali poroki informacij, na katere se opira njegov pod varstvom imunitete izgovorjeni govor in pa se tudi poslanca lahko po zmislu § a 160 kaz. pr. reda prisili, celo mej zasedanjem z globami do 100 gld., ali pod pogojem zbornične dovolitve celo z zaporom do šest tednov k pričevanju ali prisegi; ker je toraj s tem c. kr. najvišji dvor izrekel, da po sedaj veljavnih zakonih poslanska imuniteta za takšne slučaje ne velja, ker poslanci mej osebami, po § u 152. kaz. pr. reda, dolžnosti pričevanja prostimi, niso naštetí; se glede na to, da poslanci niso v stanu povse izvrševati svojega nezavisnega

poklica, ker ne morejo dobiti za svoje govore informacije, ako se je dotičnim posredovalcem in porokom bati da jih poslanci morajo v kazenskem postopanju kot taki izdati, od podpisanih smatra kot neobhodno potrebno za varstvo poslanske imunitete, staviti naslednji samostalni nujni predlog; Visoki deželni zbor skleni: Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje, da prej ko mogoče predloži državnemu zboru načrt zakona, s katerimi se dopolni §. 151. kaz. pr. reda tako, da se mu doda sledeči odstavek: 4.) člani državnega zbora in deželnih zborov glede izjav, storjenih v svojem poklicu. Posl. dr. Schaffer podpira predlog, ki se na to jednoglasno sprejme. — Posl. dr. Tavčar poroča o načrtu zakona o vožnji s kolesi. Poročevalec priporoča, da naj se predloženi načrt odobri. Specijalne debate o tem predmetu so se udeležili posl. Pakiž, Zelen, baron Wurzbach, dr. Schaffer, dr. Papež in Hribar, dalje dež. predsednik baron Hein in poročevalec. Načrt zakona se je na to sprejel z malo premembo. — Posl. dr. Tavčar poroča dalje imenom upravnega odseka o samostalnem predlogu posl. Hribarja in tovarišev glede ustanovitve deželne zavarovalnice proti požaru, toči in živinskim boleznim. Poročevalec predlaga, da naj se sprejme Hribarjev predlog. Debate sta se udeležila posl. dr. Žitnik in Hribar, na kar se je predlog sprejel. — V tajni seji je zbor podelil dež. uradnikoma gg. Pečniku in Zupanecu po 100 gld. osobne doklade in vdovi dež. uradnika Pfeiferja dovil 450 gld. pokojnine, 100 gld. za pogrebne stroške in po 50 gld. vzgojnine za vsakega nepreskrbljenega otroka. Na to je deželni glavar s trikratnimi „slava“ klici na cesarja zaključil zasedanje.

— **Ministerski predsednik grof Badeni** pride dne 3. avgusta dopoldne ob 10. uri v Lesce, od koder se poda po slavnostnemu vsprejemu na Bled, da prisustvuje slovesni položitvi zadnjega kamena zdravškimu poslopju. Tem povodom bo v predvečer koncert, pri katerem sodelujeta operna pevca g. Trtnik in gospdč. Vrhunčeva. Na večer dne 3. avgusta bo slavnost na jezeru. Dne 4. avgusta zjutraj ob 8. uri se pripelje ministerski predsednik v Ljubljano. Na kolodvoru bo slovesen vsprejem. Na to je ogled mesta. Ob 11. uri sprejem deputacij pri deželnem predsedstvu. Popoldan zopet ogled mesta. Ob polnoči se ministerski predsednik zopet odpelje na Dunaj. Zvečer mu ljubljanska društva „Sokol“, gasilno društvo, veteranski zbor, pevci „Glasbene Matice“, „Slavca“, „Ljubljane“ in filharmonijskega društva, prirede s sodelovanjem vojaške godbe bakljado in serenado pred deželnim predsedstvom, kjer bo ministerski predsednik stanoval. Bled in Ljubljana bota povodom navzočnosti ministerskega predsednika okrašena z zastavami in sploh se delajo velike priprave za dostojen vsprejem visokega gosta, kateremu je posebno Ljubljana dolžna hvalo za pomoč ob potresu.

— **Slavnostne otvoritve Triglavske kočé** „Slov. plan. društva vzpored: Odhod iz Ljubljane v nedeljo, 9. avg. zjutraj ob 7. uri 10 minut juž. kol., prihod na Dovje ob 9. uri 44 m. dopoldne. Kosilo v Mojstrani pri Šmercu. Odhod iz Mojstrane ob 12. uri opoldne skozi Kot. Prihod do nove kočé na Kredarici ob 7. uri zvečer. Po dohodu v kočó odpočitek in večerja; potem (po domačem redu do 10. ure) zabava: petje, kres in žarnice. Drugo jutro ob 4. uri odhod na Triglav, prihod na vrh ob 5. uri. Po povratku z vrha ob 9. uri zjut. svečana blagoslovitev in otvoritev kočé. Ob 11. uri dopoldne odhod iz kočé skozi Kot ali Krmo v Mojstrano, prihod v Mojstrano ob 5. uri popoldne. V Šmerčevi gostilnici odpočitek in večerja. Odhod v Ljubljano dne 1. avgusta ob 6. uri 27 minut zvečer, oziroma po noči dne 11. avgusta ob 3. uri 22 minut, ali dopoldne 9. uri 11 minut. Prihod v Ljubljano dne 10. avg. ob 9. uri 4 minute zvečer, oziroma dne 11. avg. ob 5. uri 52 minut zjutraj, ali ob 11. uri 25 minut dopoldne. Za dobra ležišča je v najudobneje opravljeni kočí dovolj pre-